

Verandering

zaterdag 03 november 2012

Laatst geupdate op zaterdag 03 november 2012

Veranderen is een lastig ding. Het schijnt in elk geval dat maar weinig mensen voor veranderen in de wieg gelegd zijn. En dat is raar want eigenlijk doen lichaam en geest ons hele leven niets anders. Het zaakje ontwikkelt en groeit en bloeit en raakt in verval dat het een lieve lust is. Maar, die lieve lust wordt maar al te vaak als loden last ervaren. Terwijl alles in en om ons steeds verandert, houden veel mensen zichzelf het liefst bij het oude. Oorzaak is de jeukende onzekerheid over waar het heen gaat met al dat veranderen, denk ik.

En omdat we niet weten waar het heen gaat, bedenken we waar het heen moet. Dat geeft ons het gevoel dat we in control zijn en ook kunnen blijven. Helaas wordt er heel verschillend gedacht over waar naartoe. Over wat in de politiek idealen heet. Of grote verhalen. Gezien het voorgaande is het logisch dat het grootste ideaal is alles te laten zoals het is. Waar moeten we naartoe? Naar wat er al is en naar wat we al hebben. Bijkomend voordeel is wel dat het verhaal kort kan zijn en dat je er zo goed als niets voor hoeft te doen om het te realiseren. Ja, een beetje dwarsliggen.

Gelukkig zijn er ook nog wat verhalen die wat meer losgezongen zijn van de afkeer van onzekerheid. Het zijn verhalen die zo mooi zijn dat je er de onzekerheid graag voor op de koop toe neemt. En die niet ziet als een bedreiging van wat je hebt maar als een prikkel om verder te komen. Nieuwe doelen stellen, nieuwe wegen in slaan en reizen met andere middelen is noodzakelijk, juist omdat alles in en om je heen verandert. Daar is wel moed voor nodig.

Vasthouden aan wat er is, leidt tot niets zinnigs omdat het de werkelijkheid van de verandering ontkent. Vasthouden aan wat er is, is een manier om de angst voor de werkelijkheid van de verandering te bezweren. Vasthouden aan wat er is, is een illusie. Het leidt tot splendid isolation. Categorisch nee zeggen tegen nieuwe ideeën, nieuwe plannen, nieuwe oplossingen is als het stollen van vet. In het organisme dat samenleving heet, is dat met oogkleppen op werken aan een fataal infarct.